

Koning van de Joden – zijn troonsbestijging

Schriftlezing: Marcus 15:20b-28

Ze hebben blijkbaar haast, de soldaten van Pilatus. Aan het begin van de dag brengen ze koning Jezus en zijn hofhouding – bestaande uit twee misdadigers – naar Golgota. Nee, zachtzinnig zijn ze niet, de soldaten van Pilatus. Ze stompen en ze schoppen hun geboeide gevangenen door de straten van Jeruzalem naar de plaats van executie.

Onderweg vindt nog een incident plaats. Een niets vermoedende voorbijganger wordt gedwongen om de dwarsbalk van Jezus over te nemen. Simon van Cyrene is zijn naam. Kruisdrager van koning Jezus. Onlosmakelijk zal zijn naam verbonden blijven aan die laatste vernederende ogenblikken van Jezus' leven.

Op de heuvel daarginds, op Golgota, staat de troon van koning Jezus al op Hem te wachten. De soldaten doen hun werk. Met van die grote spijkers – 20 centimeter lang - nagelen ze Jezus en zijn beide metgezellen aan de dwarsbalken vast. Op bevel van de Centurion tillen vier soldaten de zware dwarsbalk op en dragen hem naar de staande paal. Ze hijsen de dwarsbalk op zijn plaats en rammen nog een paar spijkers door zijn beide hielen. Daar hangt de Koning van de Joden. Aan een kruis. Tot zijn dood erop volgt.

Om de pijn wat te verzachten doet een soldaat nog een poging om Hem wat soldatenwijn gemengd met mirre te geven. Maar Jezus wil geen verdoving. Hij wil het lijden ... aan den lijve doormaken. Hij is ontdaan van al zijn menselijkheid. De soldaten dobbelen om zijn bovenkleed. Ze storten zich – nog voordat Jezus gestorven is - op de buit van hun overwonnen koning. Van God en van mensen verlaten. Zo draagt Jezus zijn lijden ... met koninklijke waardigheid.

Aan weerszijden van Hem kruisigen de soldaten van Pilatus de beide misdadigers. Vermoedelijk zijn het twee verzetsstrijders die tijdens een eerder oproer in Jeruzalem Romeinse soldaten hebben gedood. De een rechts van Hem, de ander links.

In gedachten horen we nog de vraag van de beide zonen van Zebedeüs, Johannes en Jacobus: "Meester, ... wanneer U heerst in uw glorie, laat een van ons dan rechts van U zitten en de ander links" (Marc. 10:36). Het is niet aan Jezus om daarover te beslissen. "Die plaatsen behoren toe aan hen voor wie ze zijn bestemd" is zijn antwoord aan zijn beide leerlingen (Marc. 10:40).

De twee misdadigers verwijzen ook naar Jesaja 53 vers 12. Daar klinken de profetische woorden: "Omdat hij zijn leven prijs gaf aan de dood en zich tot de zondaars liet rekenen. Hij droeg echter de schuld van velen en nam het voor de zondaars op." Jezus laat Zich rekenen tot de zondaars, tot de misdadigers. Hij laat het toe. Hij zelf houdt de regie in handen. Op Golgota bestijgt de Koning van de Joden zijn troon. Zijn hofhouding bestaat uit twee zondaars, twee misdadigers, de ene rechts, de andere links van Hem.

Waar zijn trouwens zijn leerlingen gebleven?

Inmiddels heeft de tijd niet stilgestaan. Het is het derde uur na zonsopgang: twaalf uur 's middags, zouden wij zeggen. De brandende zon staat hoog aan de hemel.

Er zal ongetwijfeld veel bekijks zijn geweest. In de heilige stad Jeruzalem zijn duizenden pelgrims samengekomen om hier het zevendaagse Joodse Paasfeest te vieren. Het feest van de bevrijding. Het feest van hoop en van verwachting.

Die hoop en die verwachting zijn door Pilatus in de kiem gesmoord. Niet voor niets heeft hij boven het kruis van Jezus een opschrift laten aanbrengen. Het is de aanklacht waarmee de Joodse geestelijke leiders die rabbi uit Nazaret hebben voorgeleid: "De Koning van de Joden."

Met dit opschrift drijft Pilatus de spot met de Joden en hun messiaanse verwachtingen. Hier hangt Hij nu: de grote verlosser en koning die de Joden op grond van hun profeten verwachten. Een koning aan een kruis! Zo vergaat het ieder, die het waagt iets tegen de machtige staat van Rome te ondernemen.

De Koning van de Joden. Zijn troon is een kruis. Gerekend tot de zondaars. Voor hen wil Hij koning zijn. Voor u, voor jou en voor mij.